

กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
Modern Management Strategies on Operational Success of
the Small and Medium Enterprises (SMEs) in the Central
Northeastern Region

ลินดา ทำดี^{1*} ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์²

Linda Thamdee^{1*} Chatratchada Wiroterat²

Article Information

Received: Sep 13, 2021

Revised: Nov 14, 2021

Accepted: Dec 24, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบผลกระทบกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่และความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง จำนวน 375 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่ากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้าน การเรียนรู้และพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ ด้านการจัดการคุณภาพ โดยรวม และด้านการบริหารตามสถานการณ์มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ผลลัพธ์จากวิจัยชี้ให้เห็นว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่เพื่อใช้เป็นแนวทางกำหนดแผนงาน การจัดระบบบริหารจัดการภายในองค์กร วิธีการดำเนินงานของกิจการ เป็นเครื่องมือในพัฒนาและแก้ไขปัญหา ส่งเสริมธุรกิจให้มีศักยภาพในแข่งขัน มีความทันสมัย ส่งผลให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่, ความสำเร็จในการดำเนินงาน, วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

Student at Faculty of Administrative, Kalasin University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

Assistant professor in accounting program, Faculty of Administrative, Kalasin University

Abstract

This research aims to test the impact, modern management strategy and operational success of small and medium enterprises (SMEs) in the central northeast by collecting data from small and medium enterprises (SMEs) in the central northeast. There were 375 information in this study. The research instrument was questionnaire. The statistics used for analyzing data were: multiple correlation analysis and multiple regression analysis. The research results demonstrate that modern management strategies on the aspects of learning and developing, human resources management, business network, overall quality management, and contingency management have positive relationships and impact on operation success. The research suggests that small and medium enterprises (SMEs) in the central northeastern region It should be focused on modern management strategies to guide the plan. In-house management system the way the business operates is a tool for developing and solving problems. Promoting business to have competitive, modern potential This results in the successful completion of the goals achieved effectively.

Keywords: Modern Management Strategies, Operational Success, small and medium enterprises

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) เป็นธุรกิจที่มีจำนวนมากในประเทศไทย ถือเป็นธุรกิจที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะเป็นธุรกิจที่สร้างมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) และยังเป็นหน่วยธุรกิจที่สำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายการค้าเสรี ทำให้มีการติดต่อสื่อสารแบบไร้พรมแดน โดยปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินงาน เกิดเป็นสังคมยุคดิจิทัล ซึ่งเป็นยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตไม่เว้นแต่ภาคธุรกิจ สังเกตได้จากพฤติกรรมผู้บริโภคและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไปไม่ว่าจะเป็นการซื้อขายสินค้า แบบออนไลน์ การทำธุรกรรมทางการเงิน การลงทุนที่สามารถทำงานได้ในทุกมุมโลก ส่งผลให้เกิดภาวะ การแข่งขันทางเศรษฐกิจสูง ธุรกิจที่อยู่รอดได้ต้องอาศัยกลยุทธ์การบริหารจัดการสมัยใหม่มาช่วยในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จ และต้องพัฒนาระบบงาน กระบวนการทำงานให้มีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์, 2561) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มักประสบปัญหาด้านการบริหารองค์กรและ กลยุทธ์ ไม่มีการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนใช้กลยุทธ์การบริหารงานองค์กรแบบเดิมที่ไม่สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน ทำให้ไม่สามารถสร้างกลยุทธ์ กำหนดทิศทาง เป้าหมาย รวมถึงการบริหารจัดการขาดความทันสมัย ไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนี้ข้อมูลกระทรวงอุตสาหกรรม (2563) พบว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ยังประสบปัญหาการบริหารจัดการองค์กร กลยุทธ์ การเงิน การเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่ประสบความสำเร็จ ไม่สามารถบริหารองค์กรให้อยู่รอดได้และอาจต้องปิดกิจการ โดยในปี 2563 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีสถิติการเลิกกิจการเป็นจำนวนถึง 381 แห่ง แบ่งออกเป็นรายจังหวัดได้ดังนี้ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 217 แห่ง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 76 แห่ง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 47 แห่ง และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 41 แห่ง (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2563) เพื่อให้อัตราการเลิกกิจการลดน้อยลงและประสบ

ความสำเร็จ กิจการจะต้องนำกลยุทธ์การบริหารองค์กรที่มีอยู่อย่างหลากหลาย มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2563)

กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่เป็นระบบการจัดการที่ทันต่อสถานการณ์ มีความยืดหยุ่นเพื่อรองรับอนาคตแห่งเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับผู้บริหาร ในการขับเคลื่อนองค์กร นำกลยุทธ์การจัดการใหม่ๆ ที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ปัจจุบันมาใช้ในการบริหารจัดการจนบรรลุวัตถุประสงค์และก่อให้เกิดความสำเร็จทางการบริหาร ประกอบด้วย การบริหารตามสถานการณ์ การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การจัดการคุณภาพโดยรวม การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ และการเรียนรู้และพัฒนา เมื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการนำกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มาช่วยในการบริหารจัดการภายในองค์กรจะเกิดเป็นเครื่องมือในพัฒนาและแก้ไขปัญหา ส่งเสริมธุรกิจให้มีศักยภาพในแข่งขัน มีความทันสมัย ส่งผลให้ผลการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่ได้บรรลุเป้าหมาย เกิดความสำเร็จที่มีต่อการดำเนินงาน (รัฐพล ชาวสี, 2558; สุจรรยา จันทวารา, 2559)

ความสำเร็จในการดำเนินงาน เป็นผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหารงานที่เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการเป้าหมาย และกลยุทธ์ที่กำหนดจนสามารถบรรลุผลสำเร็จที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด งานที่ได้เสร็จทันตามกำหนดเวลา มีการบริหารจัดการคุณภาพ เป็นไปตามมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเครื่องมือช่วยในการส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประสบความสำเร็จ และกลยุทธ์ที่วางไว้ช่วยให้มีผลการดำเนินงานที่ดี สร้างความอยู่รอดให้กับองค์กร (รัฐพล ชาวสี, 2558; สุจรรยา จันทวารา, 2559; สุมลรัตน์ คงแสนคำ, 2560)

ดังนั้นจะเห็นได้ว่ากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ มีความจำเป็นต่อการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถกำหนดแนวทางการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากกิจการมีกลยุทธ์การบริหารจัดการสมัยใหม่ที่เหมาะสมจะช่วยให้การปฏิบัติงานราบรื่นเกิดผลสำเร็จในการทำงาน จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบว่ากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานหรือไม่ อย่างไร ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานสมัยใหม่และความสำเร็จในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เกิดผลสำเร็จในการดำเนินงาน ธุรกิจอยู่ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่กับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง
2. เพื่อทดสอบผลกระทบของกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่กับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ (Modern Management Strategies)

กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ หมายถึง การกำหนดวิธีการดำเนินงานของกิจการที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนชี้แนะแนวทางการจัดการองค์กรที่ทันต่อสถานการณ์ มีความยืดหยุ่น เพื่อรองรับอนาคตแห่งเปลี่ยนแปลง เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงระหว่างพันธกิจ เป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงานขององค์กร โดยให้ความสำคัญกับผู้บริหาร ในการขับเคลื่อนองค์กร บริหารจัดการทรัพยากร ตลอดจนสร้างเครือข่าย และการเรียนรู้วิธีการใหม่ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กร ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ประกอบด้วย 5 ด้าน ประยุกต์จากแนวคิดกลยุทธ์การจัดการสมัยใหม่ (รัฐพล ชาวสี, 2558; สุจรรยา จันทวารา, 2559) ดังนี้

1) ด้านการบริหารตามสถานการณ์ (Contingency Management) หมายถึง การจัดการองค์กรและกำหนดแผนงานให้เหมาะสม สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงขององค์กร และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้น คิดค้นวิธีการดำเนินงาน มุ่งเน้นความยืดหยุ่นในการบริหารให้สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการปฏิบัติไปตามสถานการณ์ มีการกระจายอำนาจ การมอบอำนาจและสั่งการ ตลอดจนการตัดสินใจ การบริหารจัดการองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร รัชพล ขาวสี (2558) กล่าวว่า การจัดการองค์กรให้มีความเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา โดยผู้บริหารองค์กรต้องวิเคราะห์ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อที่จะได้ช่วยให้ผู้บริหารสามารถพิจารณาถึงปัจจัยที่จะเกิดขึ้นในสถานการณ์นั้นๆ ในการที่จะหาทางออกและวิธีการแก้ไข เพื่อความอยู่รอดขององค์กร

2) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management) หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวข้องกับบุคลากร มีระบบการบริหารงานบุคคลที่เหมาะสม รวมถึงการจัดสรรบุคคลให้เหมาะสมกับภาระหน้าที่ ความรับผิดชอบ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรอบด้านมีความยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง รวมถึงการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน การประเมินผลงานอย่างเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพื่อกระตุ้นให้พนักงานเกิดความตั้งใจในการปฏิบัติงาน สุจรรยา จันทวารา (2559) กล่าวว่า การพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่อย่างเป็นระบบเพื่อขับเคลื่อนให้องค์กรสามารถดำเนินงานต่อไปได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา สอดคล้องกับสากล พรหมสถิตย์ และคณะ (2562) กล่าวว่า การเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรเกิดความพึงพอใจ สะท้อนออกมาในรูปแบบการสร้างสรรคผลงาน ก่อเกิดเป็นนวัตกรรมที่ดีให้แก่องค์กร

3) ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม (Total Quality Management) หมายถึง การจัดระบบการบริหารงานที่มีมาตรฐาน สอดคล้องกับเป้าหมายองค์กร และมุ่งสร้างคุณค่าในกระบวนการทำงานทุกขั้นตอน มีการปรับปรุงพัฒนา ระบบงานอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยสมาชิกทุกคนขององค์กรมีส่วนร่วมและมุ่งหมายผลตอบแทนในระยะยาว โดยสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า กฤษติญา มูลศรี (2562) กล่าวว่า การบริหารจัดการเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่อง โดยมีพนักงานทุกระดับและทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการปรับปรุง เพื่อความสำเร็จและอยู่รอดเติบโตต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับอรพรรณ เพ็ชรเที่ยง และดารณี พิมพ์ช่างทอง (2562) กล่าวว่า การจัดการคุณภาพโดยรวมโดยการเปิดโอกาสให้พนักงานได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน เสนอแนะแนวทางในการปฏิบัติงาน เป็นการกระตุ้นให้พนักงานเพิ่มขีดความสามารถของตนเองในหลายๆ ด้าน

4) ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (Business Network) หมายถึง การพบปะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การทำกิจกรรมร่วมกัน ด้วยความสมัครใจระหว่างธุรกิจ จนก่อให้เกิดเครือข่ายทางธุรกิจใหม่ๆ และการเชื่อมโยงให้เกิดการติดต่อสื่อสาร สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การได้มาซึ่งข้อมูลที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนการร่วมมือในการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันนำพาธุรกิจให้อยู่รอดได้อย่างยั่งยืน ชัญญาภัค หล้าแหล่ง และคณะ (2561) กล่าวว่า การมีเครือข่ายทางธุรกิจทำให้องค์กรมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว และพงศสฎา เฉลิมกลิ่น (2563) กล่าวว่า การจัดการเครือข่ายในระดับธุรกิจด้วยกันถือว่ามีความจำเป็นอย่างมากต่อการดำเนินงาน ส่งผลต่อกิจการโดยตรงในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การสร้างความไว้วางใจ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

5) ด้านการเรียนรู้และพัฒนา (Learning and Development) หมายถึง การมุ่งเน้น การส่งเสริมให้ได้รับความรู้ เกิดกระบวนการทางความคิด และการกระทำใหม่ๆ หรือการพัฒนาจากเดิมให้ดีขึ้น ตลอดจนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สร้างความได้เปรียบทางการบริหารและนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจ รัชพล ขาวสี (2558) กล่าวว่า การมุ่งเน้นส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนขององค์กรมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการขยายศักยภาพให้กับสมาชิกทุกคน

ขององค์กร ได้มีโอกาสอย่างอิสระในการนำเสนอความคิด ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเป็นพลวัตไม่หยุดนิ่ง ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และทีม ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรสามารถสร้างความได้เปรียบของการแข่งขัน สุจรรยา จันทวรา (2559) กล่าวว่า กระบวนการที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้องค์กรและบุคลากรเกิดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงคุณภาพการทำงานของบุคลากรทุกระดับให้มีการเรียนรู้งานอยู่ตลอดเวลา มีการเรียนรู้ระบบการทำงานทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรเพื่อสามารถปรับตัวตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมเป็นการสร้างโอกาสใหม่ ๆ ทางธุรกิจ อย่างต่อเนื่อง เพื่อก้าวสู่ความเป็นเลิศขององค์กร

H1: กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการบริหารตามสถานการณ์ มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

H2: กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

H3: กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวมมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

H4: กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจมีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

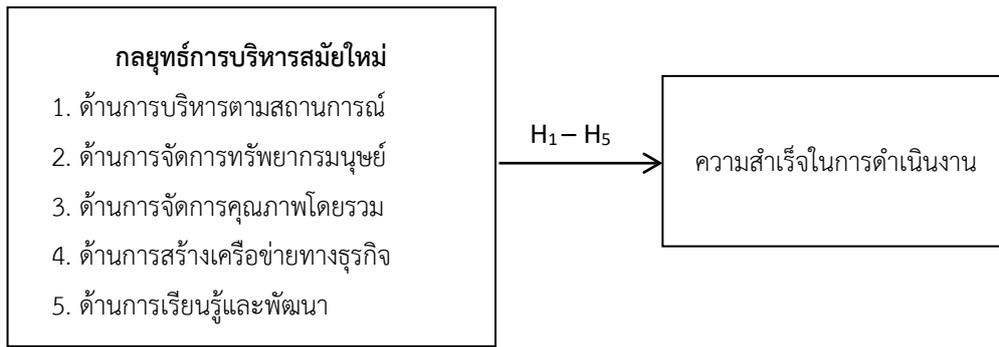
H5: กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ความสำเร็จในการดำเนินงาน (Operational Success)

ความสำเร็จในการดำเนินงาน หมายถึง ผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหารงานที่เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการ เป้าหมาย และกลยุทธ์ ที่กำหนดจนสามารถบรรลุผลสำเร็จที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด งานที่ได้เสร็จทันตามกำหนดเวลา มีการบริหารจัดการ คุณภาพของงานเป็นไปตามมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ สุมลรัตน์ คงแสนคำ (2560) กล่าวว่า การดำเนินกิจกรรม การดำเนินงานขององค์กร ที่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน ผลงานถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมาย ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง โดยมี การบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ผลการดำเนินงานเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น พบว่ากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่เป็นแนวทางการบริหารจัดการองค์กรให้ทันต่อสถานการณ์ รองรับอนาคตแห่งเปลี่ยนแปลง ตามพันธกิจและแผนการปฏิบัติงานขององค์กร โดยให้ความสำคัญกับผู้บริหาร ในการขับเคลื่อนองค์กร บริหารจัดการทรัพยากร ตลอดจนสร้างเครือข่าย และการเรียนรู้วิธีการใหม่ๆ เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรเกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน ผลการดำเนินงานเสร็จตามกำหนดเวลา ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด บรรลุผลสำเร็จที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรัฐพล ชาวสี, (2558) การนำกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มาช่วยในการบริหารจัดการภายในองค์กรจะเกิดเป็นเครื่องมือในพัฒนาและแก้ไขปัญหา ส่งเสริมธุรกิจให้มีศักยภาพในแข่งขัน มีความทันสมัย ส่งผลให้ผลการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่ได้บรรลุเป้าหมาย เกิดความสำเร็จที่มีต่อการดำเนินงาน สอดคล้องกับสุมลรัตน์ คงแสนคำ (2560) การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีกระบวนการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน ผลงานถูกต้อง โดยมีการบริหารจัดการการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ผลการดำเนินงานเป็นที่ยอมรับและประสบความสำเร็จ จึงนำมาสู่กรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 14,088 คน (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม, 2563)

2) กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ซึ่งผู้ประกอบการที่มีตำแหน่งสูงสุดเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 375 ราย โดยเปิดตารางของ Krejcie & Morgan (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) เพื่อลดปัญหาข้อผิดพลาดในกระบวนการส่ง การเปลี่ยนแปลงที่อยู่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งอาจกระทบต่อความคลาดเคลื่อนในการตอบกลับของแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการส่งแบบสอบถาม จำนวน 400 ฉบับ แบ่งชั้นภูมิโดยแยกเป็นจังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น จำนวน 161 คน จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 103 คน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 73 คน และจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 63 คน ทำการติดตามโดยใช้ไปรษณียบัตรจากกลุ่มตัวอย่างเดิม จำนวน 2 ครั้ง มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับ จำนวนทั้งสิ้น 381 ราย เป็นแบบสอบถามถูกต้องและสมบูรณ์ จำนวน 375 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.75 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker, Kumar & Day (2001) ได้เสนอว่าการส่งแบบสอบถาม ต้องมีอัตราการตอบกลับอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะถือว่ายอมรับได้ว่าเครื่องมือมีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ได้สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Check List) จำนวน 7 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและตำแหน่งในปัจจุบัน

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตัวเลือก (Checklist) จำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย รูปแบบของธุรกิจ ภาคธุรกิจ จำนวนพนักงาน ทุนในการดำเนินงานและ ระยะเวลาในการประกอบการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 25 ข้อ โดยครอบคลุมกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารตามสถานการณ์ จำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ จำนวน 5 ข้อ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม จำนวน 5 ข้อ ด้านการสร้าง

เครือข่ายจำนวน 5 ข้อ และด้านการเรียนรู้และพัฒนา จำนวน 5 ข้อ (ประยุกต์จากรัฐพล ชาวสี, 2558; สุจรรยา จันทวารรา 2559)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยครอบคลุมความสำเร็จในการดำเนินงาน จำนวน 5 ข้อ (ประยุกต์จากสมุทร์รัตน์ คงแสนคำ, 2560)

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์เชิงปริมาณ คือวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหาในข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence หรือ Index of Item Congruence) หรือ IOC ซึ่งค่าที่ได้จะต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ถ้าต่ำกว่าจะต้องปรับปรุงแบบสอบถามนั้น (สมบุรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ, 2552) แบบสอบถามมีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยงานวิจัยมีค่า IOC ระหว่าง 0.67-1 มีค่ามากกว่า 0.5

ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยการนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร, 2553) โดยงานวิจัยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.71-0.80 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 และค่าความเที่ยงตรง (Validity) จำแนกเป็นรายข้อโดยค่า Factor Loading ต้องมีค่า 0.40 ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์ (บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร, 2553) โดยงานวิจัยมีค่าความเที่ยงตรงของการวัดอยู่ระหว่าง 0.47-0.88 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.40

สถิติและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการทดสอบคุณลักษณะของตัวแปร ได้แก่ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity Test) โดยหาค่า Variance Inflation Factor (VIFs) และสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งเขียนสมการได้ดังนี้

$$SUC = \beta_0 + \beta_1STR + \beta_2HUM + \beta_3QUA + \beta_4NET + \beta_5LAR + \epsilon$$

เมื่อ	β_0	แทน ค่าคงที่
	B	แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
	STR	แทน กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการบริหารตามสถานการณ์
	HUM	แทน กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์
	QUA	แทน กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม
	NET	แทน กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ
	LEA	แทน กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา
	ϵ	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนที่สามารถยอมรับได้ 5% = 0.05

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่และความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

ตัวแปร	STR	HUM	QUA	NET	LAR	SUC	VIFs
\bar{X}	4.47	4.28	4.20	4.30	4.35	4.50	
S.D.	0.37	0.47	0.46	0.44	0.41	0.40	
STR		0.288**	0.193**	0.311**	0.406**	0.390**	1.207
HUM			0.535**	0.657**	0.671**	0.614**	2.351
QUA				0.470**	0.475**	0.582**	1.479
NET					0.619**	0.597**	2.009
LAR						0.638**	2.219

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 พบว่าตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นผู้วิจัยจึงทดสอบ Multicollinearity โดยหาค่า Variance Inflation Factor (VIFs) ปรากฏว่าค่า VIFs ของตัวแปรอิสระ กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม และด้านการบริหารตามสถานการณ์ มีค่าอยู่ระหว่าง 1.207 – 2.351 ซึ่งค่าที่ได้ต้องมีค่าไม่เกิน 10 (Hair et al,2010) แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (Black , 2006) เมื่อพิจารณาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จในการดำเนินงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.390 – 0.638 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ($r=0.638$) ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ($r=0.614$) ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ ($r=0.597$) ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม ($r=0.582$) และด้านการบริหารตามสถานการณ์ ($r=0.390$) สอดคล้องกับสมมติฐานที่ H1 - H5

ตารางที่ 2 การทดสอบการถดถอยของกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่	ความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC)			t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐาน(B)	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.)	สัมประสิทธิ์การถดถอยแบบปรับมาตรฐาน (Beta)		
	ค่าคงที่ (α)	0.520	0.201		
การบริหารตามสถานการณ์ (STR)	0.153	0.041	0.142	3.773	0.000**
การจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HUM)	0.127	0.045	0.147	2.807	0.005**
การจัดการคุณภาพโดยรวม (QUA)	0.246	0.037	0.280	6.714	0.000**
การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (NET)	0.162	0.045	0.177	3.636	0.000**
การเรียนรู้และพัฒนา (LEA)	0.235	0.050	0.239	4.690	0.000**
	F = 96.653	P = 0.000	Adjusted R ² = 0.561		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่า กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มีความสามารถในการอธิบายผลของความสำเร็จในการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ร้อยละ 56.10 (Adjusted R²= 0.561) และกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีจำนวน 5 ตัวแปร และสอดคล้องกับสมมติฐานของทฤษฎีที่ตั้งไว้เรียงจากตัวแปรที่มีผลต่อการผันแปรในตัวแปรตามในรูปของคะแนนดิบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดได้ดังนี้

1. ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม (QUA) ($\beta = 0.246$)
2. ด้านการเรียนรู้และพัฒนา (LEA) ($\beta = 0.235$)
3. ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (NET) ($\beta = 0.162$)
4. ด้านการบริหารตามสถานการณ์ (STR) ($\beta = 0.153$)
5. ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HUM) ($\beta = 0.127$)

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ ดังนี้

1) กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการบริหารตามสถานการณ์ (STR) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC) ($\beta = 0.153, p=0.05$) เนื่องจาก ผู้ประกอบการให้ความเชื่อมั่นว่าการจัดระบบองค์กรและกำหนดแผนงานที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจะช่วยให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐพล ชาวสี (2558) พบว่า กลยุทธ์การจัดการสมัยใหม่ ด้านการบริหารตามสถานการณ์ มีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงาน ผู้บริหารจะต้องมีการจัดการองค์กรให้เหมาะสมตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลาจะทำให้องค์กรมีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ และมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล **จึงยอมรับสมมติฐานที่ H1**

2) กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ (HUM) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC) ($\beta = 0.127, p=0.05$) เนื่องจาก ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยจัดให้มีระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ที่เหมาะสม มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ตลอดจนการจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการต่างๆ แก่พนักงานอย่างเหมาะสม เพื่อกระตุ้นเป็นการกระตุ้นให้พนักงานเกิดความตั้งใจในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจรรยา จันทวารา (2559) พบว่า การบริหารสมัยใหม่ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ มีผลกระทบเชิงบวกกับผลการดำเนินงานโดยรวม การมุ่งเน้นการบริหารแบบบูรณาการโดยการพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรขององค์กรที่มีอยู่อย่างเป็นระบบเพื่อขับเคลื่อนให้องค์กรสามารถดำเนินงานต่อไปได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา **จึงยอมรับสมมติฐานที่ H2**

3) กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม (QUA) มีผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC) ($\beta = 0.246, p=0.05$) เนื่องจาก ผู้ประกอบการเปิดโอกาสให้กับบุคลากรทุกฝ่ายในการแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทุกขั้นตอนเพื่อให้งานมีคุณภาพและมาตรฐาน85เป็นไปตามเป้าหมายขององค์กรสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษติญา มูลศรี (2562) พบว่า การบริหารจัดการเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าหรือบริการอย่างต่อเนื่อง โดยมีพนักงานทุกระดับและทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการปรับปรุง เพื่อความสำเร็จและอยู่รอดเติบโตต่อไปในอนาคต **จึงยอมรับสมมติฐานที่ H3**

4) กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ (NET) มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC) ($\beta = 0.162, p=0.05$) เนื่องจากผู้ประกอบการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ จากการพบปะ ทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความสมัครใจจนก่อให้เกิดเครือข่ายทางธุรกิจใหม่ๆ มีการติดต่อสื่อสาร การสร้างความร่วมมือในการทำงาน เทคโนโลยี และรับทราบข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันท่วงทีต่อเหตุการณ์จากการสร้างความร่วมมือทางธุรกิจ จนทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยญานัก หล้าแหล่ง และคณะ (2561) พบว่าผู้ประกอบการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจและการมีเครือข่ายทางธุรกิจทำให้องค์กรมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว **จึงยอมรับสมมติฐานที่ H4**

5) กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการเรียนรู้และพัฒนา (LEA) มีผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงาน (SUC) ($\beta = 0.235, p=0.05$) เนื่องจากผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และพัฒนา การส่งเสริมให้บุคลากรได้เรียนรู้ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคลากรจนสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาระบบงานให้เกิดความได้เปรียบทางการบริหารและนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของบุรฉัตร จันทรแดง และคณะ (2561) กล่าวว่า กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ในการให้ความรู้ การฝึกอบรม การให้ประสบการณ์ เพื่อให้บุคลากรได้มีความรู้ความสามารถ องค์กรมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพ บุคลากรสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และแข่งขันกับองค์กรคู่แข่งได้ในระยะยาว นำพาองค์กรให้ไปสู่ความสำเร็จ **จึงยอมรับสมมติฐานที่ H5**

จากผลลัพธ์ของการวิจัยครั้งนี้ พบว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ ด้านการจัดการคุณภาพโดยรวม ด้านการเรียนรู้และพัฒนา ด้านการบริหารตามสถานการณ์ ด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และด้านการสร้างเครือข่ายทางธุรกิจ มีความสัมพันธ์และผลกระทบเชิงบวกกับความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่สามารถช่วยให้ผู้ประกอบการมีการกำหนดแผนงาน การจัดระบบบริหารจัดการภายในองค์กรจนเกิดเป็นเครื่องมือในพัฒนาและแก้ไขปัญหา ส่งเสริมธุรกิจให้มีศักยภาพในแข่งขัน มีความทันสมัย ส่งผลให้ผลการดำเนินงานและผลลัพธ์ที่ได้บรรลุเป้าหมาย เกิดความสำเร็จที่มีต่อการดำเนินงานของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

การนำไปใช้ประโยชน์

การวิจัยครั้งนี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่ากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มีความสัมพันธ์และผลกระทบกับความสำเร็จในการดำเนินงานเป็นไปตามงานวิจัยในอดีต เนื่องจากกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มีส่วนสำคัญในการบริหารจัดการธุรกิจ รองรับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาระบบการปฏิบัติงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพ จนประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามงานวิจัยครั้งนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพื่อให้กลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่มีส่วนสนับสนุนการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นดังนี้

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานสมัยใหม่ให้เกิดผลสำเร็จในธุรกิจอยู่ได้อย่างยั่งยืน
2. เพื่อช่วยให้ธุรกิจสามารถปรับตัวได้ในทุกสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงและประสบผลสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ โดยผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ในทุกๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต

ผลจากการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังนี้

1. การศึกษากลยุทธ์การบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ผู้วิจัยเสนอแนะว่าควรมีการเพิ่มตัวแปรแทรกอื่นๆ หรือด้านของตัวแปรต้นเพื่อทดสอบความสัมพันธ์และผลกระทบที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานให้สามารถพัฒนาธุรกิจและอยู่รอดได้ในทุกสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบธุรกิจภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษากับธุรกิจค้าขายออนไลน์ เนื่องจากการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตที่สามารถสร้างความสะดวกสบายให้กับผู้ซื้อและผู้ขายได้อย่างลงตัว อาทิเช่น มีสินค้าให้เลือกซื้อหลากหลาย สามารถเปรียบเทียบสินค้าได้อย่างง่ายดาย สามารถซื้อหรือขายเวลาไหน ก็ได้ก็สามารถทำได้และมีอัตราการเติบโตในประเทศไทยค่อนข้างสูง

รายการอ้างอิง

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2563). ผลกระทบจากการทำ FTA. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2563 เข้าถึงได้จาก <https://www.dtn.go.th>
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2563). สถิติการจดทะเบียนรายปี จำแนกตามสถานะ และประเภทนิติบุคคล. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2563 เข้าถึงได้จาก <https://www.datawarehouse.dbd.go.th>
- กระทรวงอุตสาหกรรม. (2563). ก.อุตสาหกรรม ลุยพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสริมจุดแข็ง SMEs ต่อยอดธุรกิจ เพิ่มช่องทางตลาดใหม่. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 13 ตุลาคม 2563 เข้าถึงได้จาก <http://www.industry.go.th>
- กฤษฎิญา มูลศรี. (2562). กรอบแนวคิดแมคคินซี 7s และการจัดการคุณภาพโดยรวมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ธุรกิจ. วารสารสหวิทยาการวิจัย. 8(1), 40-53.
- ฉัตรรัชดา วิโรจน์รัตน์. (2561) โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ปฏิบัติงานบัญชีสมัยใหม่, การพัฒนาความรู้ต่อเนื่องทางวิชาชีพ, ความเชี่ยวชาญทางการบัญชีอย่างมืออาชีพที่มีต่อประสิทธิภาพรายงานทางการเงินของนักบัญชีในประเทศไทย. วารสารวิทยาการจัดการสมัยใหม่ 11(1), 17-34.
- ชญัญญากัด หล้าแหล่ง, เชษฐ ใจเพชร และวิชชุดา เอื้ออารี. (2561). การสร้างเครือข่ายทางธุรกิจกับความได้เปรียบทางการแข่งขันของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดชุมพร. Veridian E-Journal, Slipakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ. 11(2), 3447-3461.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญใจ ศรีสถิตยน์รากร. (2553). ภาวะผู้นำและกลยุทธ์การจัดการองค์การพยาบาลในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุรฉัตร จันทร์แดง, คมสันต์ บุพตา และเสาวลักษณ์ โกศลกิตติอัมพร. (2561). กระบวนการบริหารทรัพยากรมนุษย์. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. 5(1), 219-236.
- พงศ์สฎา เฉลิมกลิ่น. (2563). การจัดการเครือข่ายทางธุรกิจในแง่มุมมองของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานทางธุรกิจ. Journal of Roi Kaensarn Academi. 5(2), 142-151.
- สมบูรณ์ สุริยวงศ์, บุญมี พันธุ์ไทย, เตือนใจ เกตุษา, สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. (2552). Educational research and statistics: วิจัยและสถิติทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

- สากล พรหมสถิตย์, สถาพร วิชัยรัมย์ และธนากร เพชรสินจร. (2562). การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. วารสารสหวิทยาการจัดการ. 3(1), 51-64.
- สุจรรยา จันทวาราร. (2559). ผลกระทบของการบริหารสมัยใหม่ที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานบัญชีในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมุทร์รัตน์ คงแสนคำ. (2560). ผลกระทบของการบริหารผลการปฏิบัติงานที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สสว. (2563). โครงสร้างธุรกิจ SMEs. [ออนไลน์] สืบค้นเมื่อ 15 สิงหาคม 2563 เข้าถึงได้จาก <https://www.sme.go.th>
- รัฐพล ชาวสี. (2558). ผลกระทบของกลยุทธ์การจัดการสมัยใหม่ที่มีต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อรพรรณ เพ็ชรเที่ยง และดารณี พิมพ์ช่างทอง (2562). ผลกระทบของการควบคุมคุณภาพโดยรวมและพฤติกรรมกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรที่มีต่อความสำเร็จของระบบการวางแผนทรัพยากรองค์กร. วารสารวิจัยรำไพพรรณี. 13(3), 191-201
- Aaker, A., Kumar, V., & Day, S. (2001). Marketing Research (7th ed.). New York : Wiley.
- Black, K. (2006). Business Statistics for Contemporary Decision Making. (4th ed.). USA: Wiley.
- Hair, J. F. Jr. Black, W. C., Babin, B. J. Anderson, R. E. and Tatham, R. L. 2010. Multivariate data analysis. (6th ed). New Jersey: Pearson.